

- בעניין:
1. אבו אלקיעאן סברי - בש 3613/04 , בש 6927/03 , בש 6929/03
  2. אבו אלקיעאן נאג'ח - בש 6613/03 בש 7690/03
  3. אבו אלקיעאן אברהים - בש 6614/03
  4. אבו אלקיעאן חמאד - בש 6615/03
  5. אבו אלקיעאן עבד אל רחמן - בש 6616/03
  6. אבו אלקיעאן עלי - בש 6621/03 , בש 8475/03 , בש 8477/03
  7. אבו אלקיעאן עטווה - בש 6623/03 בש 7688/03 , בש 7844/03
בש 7845/03 , בש 8474/03
  8. אבו עליקאן ג'אסר - בש 6925/03
  9. אבו עליקאן סלים - בש 6926/03 , בש 7687/03.
  10. אבו אלקיעאן רתאב - בש 6928/03
  11. אבו אלקיעאן עאקלה - בש 6931/03
  12. אבו אלקיעאן אמאל - בש 6932/03
  13. אבו אלקיעאן חסין - בש 6934/03
  14. אבו אלקיעאן רמזי - בש 7681/03
  15. אבו אלקיעאן אחמד - בש 7686/03 בש 7843/03
  16. אבו אלקיעאן עזאת - בש 7689/03 בש 8478/03
  17. אלקיעאן יעקב - בש 7691/03 , בש 8480/03
  18. אבו אלקיעאן תייסיר - בש 8473/03
  19. אבו אלקיעאן מסעד - בש 8479/03

כולם ע"י ב"כ עו"ד חסן ג'בארין ו/או מאיסאנה מוראני ו/או
 סוהאד בשארה ו/או סאוסן זהר ו/או נדים שחאדה ו/או אראם
 מחאמיד ו/או מונא חדאד
 מעדאלה – המרכז המשפטי לזכויות המיעוט הערבי בישראל
 רחוב יפו 94, ת.ד. 8921, חיפה 31090; טל: 04-9501610;
 פקס: 04-9503140.

המבקשים

- נ ג ד -

מדינת ישראל - ועדה מחוזית לתכנון ולבנייה דרום

ע"י ב"כ מפרקליטות המדינה, המחלקה לאכיפת דיני מקרקעין
 דרך מנחם בגין 125, קריית הממשלה, תל-אביב
 טל': 03-7634600; פקס: 02-6467985

המשיבה

בקשה דחופה למתן צו ארעי במעמד צד אחד

בקשה דחופה לדחיית מועד כניסתם לתוקף של צווי הריסה

מוגשת בזאת בקשה לדחיית מועד כניסתם לתוקף וביצועם של צווי הריסה לפי סעיף 212 לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965, אשר ניתנו בהחלטתו של בית המשפט הנכבד בהליך זה מיום 11.12.2011 עד להכרעה בהליכי הפינוי התלויים ועומדים בבית המשפט העליון (רע"א 3094/11) ובבית המשפט המחוזי בבאר שבע (ע"א 13-12-24239) וזאת מהנימוקים שיפורטו להלן.

כמו כן, מתבקש בית המשפט הנכבד לתת צו ארעי במעמד צד אחד לפיו יעכב את מועד כניסתם לתוקף של צווי ההריסה הנדונים, וזאת עד למתן החלטה סופית בבקשה לגופה. התשתיות העובדתיות והמשפטיות הן לבקשה לדחיית מועד כניסתם לתוקף של צווי ההריסה והן למתן צו ארעי, כמבוקש כאן, הןן זהות. המבקשים מבקשים להסתמך בבקשה להוצאת צו ארעי, על הטענות, המסמכים והתצהירים המצורפים כאן לבקשה העיקרית.

צווי ההריסה נשוא הליך זה מתייחסים לכפר שלם אשר נבנה לפני עשרות שנים בידיעת ולבקשת רשויות המדינה. ביצועם של צווי ההריסה בשלב זה יביא לתוצאה האבסורדית לפיה יישארו 400 תושביו של הכפר ללא קורת גג וכן ייתר את ההליך המתנהל מזה 3 שנים בפני הרכב של שלושה שופטים בבית המשפט העליון לעניין צווי הפינוי שהוצאו נגד המבקשים, ואשר במסגרתו הורה בית המשפט על עיכוב צווי הפינוי. לכן, ביצוע הצו יביא למצב אבסורדי בגלל שקיימת החלטה של בית המשפט העליון לעכב את פינויים של המבקשים מבתיים כך שאי עיכוב ביצוע צווי ההריסה לא מתיישב עם צו עיכוב הפינוי ויוביל להריסת בתי המבקשים עוד בטרם נכנסו צווי הפינוי לתוקף, אם בכלל. תוצאה אבסורדית ולא צודקת זו שהדעת לא יכולה לסבול מחייבת לדחות את מועד כניסתם לתוקף של צווי ההריסה.

== מצ"ב העתק מהחלטת בית המשפט העליון מיום 20.11.2013 ברע"א 3094/11 המורה על עיכוב ביצוע צווי הפינוי עד להכרעה בהליכי הפינוי והמסומן כנספח א'.

יודגש, וכפי שנפרט להלן, כי התשתית העובדתית הן של הבקשות לפינוי המבקשים מבתיים בכפר עתיר - אם אלחיראן והן הבקשות לצווי הריסה כנגד בתי המבקשים, הינה אחת. כפי שנפרט להלן, ניהולם של שני ההליכים המשפטיים במקביל הוביל לכך שבית המשפט העליון הורה על עיכוב ביצוע צווי הפינוי בהרכב של שלושה שופטים אך בהליך נפרד, הורה בית המשפט העליון, בדרך יחיד, על דחיית בקשת רשות הערעור של המבקשים על צווי ההריסה ובכך השאיר את הצווים על כנם.

במצב הדברים האמור, ובמידה ובית המשפט הנכבד ידחה את בקשת המבקשים, ייגרם מצב אבסורדי לא רק מבחינה משפטית כאמור לעיל, אלא גם מבחינה אנושית, שכן למבקשים ולמשפחותיהם, נשותיהם וילדיהם, ייגרם נזק בלתי הפיך בעקבות הריסתם בפועל של הבתים על אף דחיית מועד כניסת צווי הפינוי לתוקף.

יתר על כן, וכפי שנפרט להלן, צווי ההריסה הוצאו במעמד צד אחד עוד בשנת 2003 ומאז עד היום, נמצאים המבקשים בהליכים משפטיים בבתי המשפט לביטול הצווים. כך, שהוצאת צו ארעי עד למתן החלטה בבקשה העיקרית, לא תגרום לנזק כלשהו והיא דווקא תביא למזעור הנזק הצפוי.

כמו כן, וכפי שנפרט להלן, בפני בית המשפט העליון שדן בסוגיית צווי הפינוי, עומדת כעת לא רק שאלת צווי הפינוי עצמם, אלא גם כל המסכת העובדתית הנוגעת לאפשרויות ההכרה התכנונית בכפר לרבות קליטת המבקשים, תושבי הכפר, ביישוב חדש שעתיד לקום במקום. ההכרעה בשאלה זו הינה ללא ספק בעלת השלכות רבות גם על הליך ההריסה של בתי המבקשים.

נבקש לציין כי לצורך הבקשה להוצאת צו ארעי, המבקשים אמנם התכוונו להגיש בקשה זו במועד מוקדם יותר, אך החתמת כל המבקשים, שמספרם אינו קטן, על תצהירים לתמיכה בבקשה זו וכן איסוף כל ההחלטות הרלוונטיות בתיק, הובילו לכך שהבקשה תוגש בשלב זה. כמו כן, המבקשים יצרו קשר עם ב"כ המשיבה לצורך קבלת תגובתו להגשת בקשה זו ומב"כ המשיבה נמסר כי עד 14.12.14 בשעות הערב, הוא ימסור תגובה בכתב. אולם, תגובה זו טרם ניתנה.

השתלשלות האירועים לאחר מתן החלטה מיום 11.12.2011:

1. בשנת 2003 ניתנו במעמד צד אחד צווי הריסה שיפוטיים כנגד 32 בתים של המבקשים בכפר אם אלחיראן שבנגב, המאכלסים כיום כ- 400 תושבים, וזאת מכח סעיף 212 לחוק התכנון והבניה. בקשתם של המבקשים לביטול צווי ההריסה הנ"ל מהנימוק כי התנאים הקבועים בסעיף 212 הנ"ל לא התקיימו, נדחו ע"י בית המשפט ביום 11.12.2011 בהליך זה - תיק תל"פ 2136/09 שאוחד עם שאר התיקים דנן. בית המשפט קבע, כי ניתן יהיה לבצע את צווי ההריסה בתום שנה מאותו מועד. על החלטה זו הגישו המבקשים ערעור לבית המשפט המחוזי (עפ"א 50761-01-12). ביום 17.03.2014 דחה בית המשפט המחוזי את הטענה לפיה לא התקיימו התנאים להפעלתו של ס' 212 לחוק התכנון והבניה ובכך השאיר את צווי ההריסה מושא הערעור על כנם. יחד עם זאת, ועל מנת לאפשר למבקשים "תקופת התארגנות", קבע בית המשפט כי ניתן יהיה לבצע את צווי ההריסה בתום תשעה חודשים מיום מתן פסק הדין, דהיינו החל מיום 17.12.2014.

2. על החלטתו של בית המשפט המחוזי הגישו המבקשים ביום 01.05.2014 בקשת רשות ערעור לבית המשפט העליון שמספרה רע"פ 3082/14. ביום 14.09.2014 דחה בית המשפט העליון בהרכב של דן יחיד, מפי כב' השופט שהם, את בקשת רשות הערעור.

3. המשמעות של ביצוע צווי ההריסה הינה **הריסה של הכפר אם אלחיראן בשלמותו והשארת 400 תושביו ללא קורת גג**. הכפר הוקם ברשות, בהסכמת וכבקשת המדינה לפני כ-58 שנה (בשנת 1956). עובדות אלה אינן עוד שריונות במחלוקת ואושרו בהחלטות של בתי משפט בהליך מקביל שהתקיים לעניין צווי פינוי וסילוק יד שהוצאו נגד התושבים. בתביעות הפינוי שהתנהלו, כאמור, במקביל להליך זה, בית משפט השלום קבע כי המבקשים ישבו במקרקעין במשך שנים, בידיעת המדינה ובהסכמתה, ועל כן הינם בני רשות בקרקע אך הרשות ניתנה

להם ללא תמורה ועל כן היא הדירה וניתן לפנותם (ת"א (שלום ב"ש) 3326/04 **מדינת ישראל** מנהל מקרקעי ישראל נ' אבו אלקיעאן (פורסם במאגרים, 30.07.2009)).

4. על החלטות בית המשפט השלום לעיל הוגשו ערעורים לבית המשפט המחוזי. בחלק מהערעורים נתן בית המשפט המחוזי פסק דין המאשר את החלטת בית המשפט השלום בעניין צווי הפינוי (ע"א (מחוזי ב"ש) 1165-09 **אבו אלקיעאן נ' מדינת ישראל** (פורסם במאגרים, 28.02.2011)). ערעור של המבקשים על פסק הדין של בית המשפט המחוזי תלוי ועומד היום בפני הרכב של שלושה שופטים בבית משפט העליון (רע"א 3094/11 **אבו אלקיעאן נ' מדינת ישראל**). הערעורים על החלק האחר של צווי הפינוי שאושרו ע"י בית המשפט השלום לעיל, עודם תלויים ועומדים בבית המשפט המחוזי בבאר שבע (ע"א (מחוזי ב"ש) 24239-12-13) שהוחלט לגביהם כי יוותרו תלויים עד להכרעה בעניין צווי הפינוי בעליון.

5. ביום 10.06.2014, התקיים דיון שני בעניין הליך הפינוי ברע"א 3094/11 בפני הרכב של כבי השופטים רובינשטיין, הנדל וברק-ארז ובו הביע ההרכב ספקות לעניין אי חוקיות הבנייה בכפר עתיר-אם אלחיראן, וזאת נוכח העובדה כי התושבים הגיעו למקום כבני רשות וכלשון בית המשפט:

"השופטת דפנה ברק ארז: ... כלומר בעצם אין בעיה תכנונית עם הבתים האלה אלא רק יש בעיה עקרונית בגלל שהבתים הם בלתי חוקיים אך בעת שהחלטה נכתבה היה פס"ד חלוט שאומר שהאנשים לא מסיגי גבול אלא אנשים שקבלו רשות מהמדינה לשבת שם אז אולי גופי התכנון היו צריכים לשקול את זה [...].
השופט רובינשטיין: הליכי התכנון הם לא עשרת הדברות, אם יש התכנות, חברתי פנתה בעקבות הדברים שנאמרו בפרוטוקול שאפשר היה לשלב והשאלה האם יש היתכנות לווריאציה בתכנון."

== מצ"ב העתק מפרוטוקול הדיון ברע"א 3094/11 מיום 10.06.2014 והמסומן כנספח ב'.

6. אי לכך, ביקש בית המשפט העליון כי המשיבה תבדוק אפשרות לעריכת תיקונים בתכניות המפורטות באופן שייתן ביטוי למצב הנ"ל וימנע פינוי התושבים וכן ביקש מהצדדים לקיים ישיבה משותפת כדי לבחון את אפשרויות ההגעה להסדר:

"העלינו בפני גורמי המשיבה את השאלה הבאה, בלא שניטע מסמרות: נוכח דברים שנאמרו מטעם נציגי המדינה בדיוני תכנון באשר לאפשרות לשילוב בתי מבקשים מסוימים בתכנון הכללי של היישוב בו מדובר, וכיון שהיו לכאורה מן המבקשים שהגיעו בשעתו לשטח כבני רשות, האם ניתן להגיע לתיקון התכנית המפורטת באופן שיתן ביטוי לאמור. הודעה תימסר תוך 60 יום. המבקשים יוכלו להגיב תוך 15 יום נוספים. הצדדים מתבקשים לקיים ישיבה משותפת בתקופה הקרובה כדי לבחון את האפשרות של ההסדר ברוח האמור."

== מצ"ב העתק מהחלטת בית המשפט הנכבד ברע"א 3094/11 מיום 10.06.2014 והמסומן כנספח ג'.

7. ביום 06.08.2014 ולאור החלטת בית המשפט העליון, התקיימה ישיבה בין הצדדים אך הם לא הצליחו להגיע לעמק השווה. בעקבות זאת, הגיש כל אחד מהצדדים הודעת עדכון מטעמו לבית המשפט.

== מצ"ב העתק מהודעת העדכון מטעם המשיבה (ללא נספחים) ברע"א 3094/11 מיום 05.10.14 והמסומנת כנספח ד'.

== מצ"ב העתק מהודעת העדכון שהוגשה מטעם המערערים, המבקשים כאן, (ללא נספחים) ברע"א 3094/11 מיום 16.11.14 והמסומנת כנספח ה'.

8. במסגרת הודעת העדכון, המערערים (המבקשים בהליך זה) טענו כי תוכן הישיבה יחד עם הדיון הנ"ל שהתקיים בפני בית המשפט העליון, מבהירים כי התכלית של פינוי המבקשים מהכפר עתיר-אם אלחיראן הינה היום חדה וברורה יותר מכפי שהוצגה בהליכים בערכאות דלמטה וכי השאלה אינה עוד השאלה התכנונית או שאלת ההכרה בשטח הכפר עתיר-אם אלחיראן כשטח למגורים אלא על אופיו של היישוב שיוקם וכן על אופייה של האוכלוסייה שתגורר בו:

"הישיבה חדדה יותר מפעם את הטיעונים שהעלו המבקשים במהלך הדיונים בפני בית משפט נכבד זה שכן גורמי המשיבה הבהירו בישיבה זו באופן שלא משתמע לשתי פנים ובלשון הברורה ביותר כי פינוי התושבים של עתיר-אם אלחיראן הינו מתבקש לא משום שישנה בעיה תכנונית כלשהי להכיר בכפר, ולא משום שנוכחותם והתיישבותם במקום פוגעת באינטרסים לגיטימיים של צדדיים שלישיים, וגם לא משום שמדובר בכפר לא מוכר – אלא כדי להקים יישוב חדש בשם 'חירן'."

(הודעת העדכון מטעם המבקשים שצורפה כנספח ה', פסקה 3)

9. דהיינו, בפני בית המשפט העליון ברע"א 3094/11 לא עומדת עוד שאלת צווי הפינוי נגד תושבי עתיר-אם אלחיראן בלבד אלא נידונה כל המסכת העובדתית הנוגעת לאפשרויות ההכרה התכנונית בכפר. ההכרעה בשאלה זו הינה ללא ספק בעלת השלכות רבות, הן מבחינה עובדתית והן מבחינה נורמטיבית, לעניין צווי הפינוי וכן לעניין צווי ההריסה. **על כן, נסיבות העניין מצדיקות את התליית תוקפם של צווי ההריסה עד להכרעה סופית בערעורי הפינוי הן בעליון והן במחוזי.**

10. בכל מקרה, בית המשפט העליון ממשיך לדון בסוגיה הנ"ל בהרכב של שלושה שופטים וכבר התקיימו בפניו שני דיונים אך טרם נתן פסק דינו הסופי. ראוי הוא לאפשר לערכאה העליונה אשר בפניה נפרשה התשתית העובדתית במלואה וכן הטיעונים המשפטיים במלואם לסיים את מלאכתה. על כן, אי עיכוב או אי דחיית ביצוע צווי ההריסה יפגע קשות בדיונים המתקיימים בפני בית המשפט העליון.

11. מעבר לכך, אי עיכוב ביצוע צווי ההריסה יוביל לכך שהמבקשים ותושבי הכפר ימצאו עצמם ללא קורת גג שכן הבתים שיהרסו, באם לא תידחה כניסתם של צווי ההריסה לתוקף הינם הבתים המאכלסים אותם מזה עשרות שנים, ובכך ייגרם להם נזק רב ובלתי הפיך. אומנם התנהל בתקופות שונות משא ומתן בין המדינה לתושבים, בין אם במסגרת הליך הפינוי כמוסבר לעיל ובין אם באפיקים אחרים, אך מגעים אלה לא הבשילו לכדי הסכמה ואף לא לכדי הצעת פתרונות קונקרטיים המוכנים לקליטת התושבים באם בתיהם ייהרסו כעת. דהיינו, משמעות אי דחיית מועד כניסתם לתוקף של צווי ההריסה הינה השארת כל 400 תושבי הכפר בכללם זקנים, נשים וטף, ללא קורת גג ותחת כיפת השמיים.

12. עובדות אלה עליהן מתבססת הבקשה עולות מהמסמכים השונים המצורפים לבקשה זו וכן מהחלטות בתי המשפט כך שאין צורך בתצהיר לאימותם, עם זאת, ומטעמי זהירות בלבד, מוגשים בזאת תצהירים לתמיכה בבקשה זו.

טיעון משפטי:

13. בית המשפט מתבקש להשתמש בסמכותו הטבועה ולדחות את כניסתם לתוקף של צווי ההריסה ובכך לאזן בין האינטרס של הכלל לאינטרס של הפרט. וכלשון כבוד השופט חשין בפרשת **סבן** :

"מעיקרו של דין מוסמך הוא בית המשפט ליתן לעברייני בנייה ארכה לביצועו של צו הריסה, ובית המשפט יפעיל את סמכותו – כך או אחרת – בהביאו במניין שיקוליו את אינטרס הפרט ואת אינטרס הכלל."
(רע"פ 4357/01 **סבן נ' הוועדה המקומית לתכנון ובניה "אוננו"**, פ"ד נו(3) 49, 58).

לעניין זה הוסיף כב' השופט גולדברג בפרשת **בן חור** באומרו :

"אף בחוק התכנון והבניה עצמו מצוי איזון בין האינטרס הציבורי ואינטרס הפרטי. כך קובע סעיף 207 לחוק כי גם במקרה שבו נותן בית המשפט צו הריסה, רשאי הוא "לקבוע את המועד לביצועו ורשאי הוא להאריך מועד שקבע, אם ראה טעם לעשות כן". משמע, שבית המשפט רשאי לעשות "איזון לשעה", בין הצורך לעמוד על קיומו של החוק ובין צרכיו של הפרט."
(רע"פ 5086/97 **בן חור נ' עיריית תל-אביב יפו**, פ"ד נא(4) 625, 645)

לעניין שימוש בסמכות לעיכוב ביצוע צו הריסה שיפוטי שניתן לפי ס' 212 לחוק התכנון והבניה ראו למשל את החלטתו של כב' השופט אקסלרד במסגרת ההליך ב"ש (שלום ב"ש) 8289/03 **מדינת ישראל נ' אלעמור** (החלטה מיום 28.01.2007).

== מצ"ב העתק מהחלטתו של כב' השופט אקסלרד מיום 28.01.2007 והמסומן כנספח ו'.

14. כפי שיוסבר להלן, האיזון הראוי בין האינטרסים של המבקשים, **ב- 400 איש, לא להישאר ללא קורת גג** ולא לסכל את האפשרות שבמסגרת **הליכי הפינוי שעודם תלויים ועומדים יוכר הכפר שלהם** מצד אחד, לבין **האינטרס הציבורי שאינו מחייב פעולה דחופה להריסת הכפר** מצד שני, מוביל למסקנה שיש לקבל את הבקשה ולדחות את מועד כניסתם לתוקף של צווי ההריסה עד להכרעה בהליכים הנ"ל וזאת משני נימוקים עיקריים.

15. ראשית, ביצועם של צווי ההריסה בשלב זה משמעו בעצם גם ביצוע צווי פינוי שהשאלות העקרוניות בגינן עדיין תלויות ועומדות בבתי המשפט העליון והמחוזי כאמור, ושביצועם מעוכב בהחלטות בתי משפט אלה. שכן, אם בית המשפט הנכבד לא ייעתר לבקשה וצווי ההריסה יבוצעו טרם ההכרעה בהליכי הפינוי, ייווצר **מצב אבסורדי ולא צודק** בו גם אם בית המשפט העליון יחייב את המדינה, במסגרת הליכי הפינוי, לתקן את התוכניות המפורטות בצורה שתכיר בכפר עתיר-אם אלחיראן, בין אם כיישוב נפרד ובין אם כחלק מהיישוב המתוכנן "חירן", **הלכה למעשה לא תהיה שום משמעות לפסק דינו של בית המשפט העליון** שכן בתי המבקשים כבר נהרסו. דהיינו, אי דחיית ביצועם של צווי ההריסה עלול להביא למצב בו גם אם המבקשים יזכו למבוקשם בהליכי הפינוי הם יעמדו בפני שוקת שבורה שכן בתיהם כבר נהרסו.

16. שנית, הריסת הבתים בשלב זה בו טרם הסתיים הדיון העקרוני בהליכי הפינוי וממילא אין בין הצדדים הסכמה לעניין המעבר ליישוב חורה, כהצעת המשיבה, משמעה השארת המבקשים ומשפחותיהם, **ב- 400 בני אדם, ללא קורת גג**. הלכה פסוקה היא כי הזכות לדיור הנה זכות חוקתית הנחשבת כחלק מזכות היסוד של האדם לכבוד. על חשיבותה של הזכות לדיור כחלק מכבוד האדם וחירותו נקבע בפרשת **גמזו**:

"כבודו של האדם כולל בחובו, כפי שראינו, הגנה על מינימום הקיום האנושי (ראו בג"ץ 161/94 אטרי נ' מדינת ישראל (לא פורסם)). אדם המתגורר בחוצות ואין לו דיור, הוא אדם שכבודו כאדם נפגע; אדם הרעב ללחם, הוא אדם שכבודו כאדם נפגע; אדם שאין לו גישה לטיפול רפואי אלמנטרי הוא אדם שכבודו כאדם נפגע; אדם הנאלץ לחיות בתנאים חומריים משפילים הוא אדם שכבודו כאדם נפגע. "

(רע"א 4905/98 גמזו נ' ישעיהו, פ"ד נה(3) 360, 375 (2001))

ראה לעניין זה גם: אהרן ברק "פרשנות במשפט" חלק שלישי עמ' 422-423.

17. כמו כן, הלכה פסוקה היא כי חוקים יש לפרש תוך שמירה על ההרמוניה עם עקרונות היסוד של השיטה המשפטית, לרבות השמירה של הזכויות החוקתיות, וכלשון כב' הנשיא ברק בפרשת **פרי העמק**:

"נקודת המוצא החוקתית הינה קיומן ושמירתן של זכויות היסוד במשטר דמוקרטי. ההנחה הינה, כי המחוקק (הראשי או המשני), שעה שהוא מוציא מתחת ידיו דבר חקיקה, מבקש לקיים ולשמר את זכויות היסוד. מכאן, שתכליתה של כל חקיקה היא לקיים

ולשמר זכויות יסוד ולא לפגוע בהן. על-כן, אם המחוקק מבקש לפגוע בזכויות יסוד, הוא חייב להביע דעתו זו במידה כה ברורה וחד-משמעית, עד שיהא בה כדי לסתור את החזקה שזו אינה כוונתו".

(ע"א 524/88 "פרי העמק" - אגודה חקלאית שיתופית בע"מ נ' שדה יעקב, פ"ד מה(4) 529, 561 (1991)).

18. הדברים האמורים לעיל מקבלים משנה תוקף לאור העובדה שהריסת בתי המבקשים, ככל פעולת הריסה, **הינה בלתי הפיכה ותגרום להם נזק רב** במיוחד מאחר ומדובר בבתיים שעמדו על תילם במשך עשרות שנים. מנגד, לא ייגרם כל נזק למשיבה או לאינטרס הציבורי שכן ובטרם יכריע בית המשפט העליון בשאלת הפינוי וכן בשאלת אפשרות ההכרה התכנונית, המדינה ממילא אינה יכולה להתחיל לבנות בשטח האמור ועל כן אין דחיפות בביצוע צווי ההריסה כעת. על כן, הנזק שייגרם למבקשים במידה וביצוע צווי ההריסה לא ידחה למועד מאוחר יותר עולה לאין שיעור על הנזק שייגרם לכאורה למשיבה ולאינטרס הציבורי.

19. **במקרה שלפנינו, הריסת כפר שלם והשאת 400 תושביו ללא קורת גג, וזאת בטרם הסתיימו ההליכים שהם מנהלים בבתי המשפט ושעשויים להביא לשינויים תכנוניים, לוקה בחוסר צדק משווע הצועק להתערבותו של בית המשפט.**

תגובת המשיבים

20. כאמור במבוא לבקשה זו, ב"כ המבקשים פנתה אל ב"כ המשיבה, עו"ד יריב אבן חיים, לקבלת תגובתו להגשת בקשה זו. ביום 14.12.14 בשעות הערב, נמסר כי תימסר תגובה בכתב, אך תגובה זו טרם נמסרה.

לאור האמור לעיל, מתבקש בית המשפט הנכבד לתת צו ארעי במעמד צד אחד כמבוקש לעיל וכן לדחות את מועד כניסתם לתוקף של צווי צווי ההריסה נגד המבקשים תושבי הכפר הבלתי מוכר אם אלחיראן עד להכרעה בהליכים המתנהלים בבתי המשפט לעניין צווי הפינוי.

עו"ד מאיסאנה מוראני

עו"ד חסן ג'בארין

ב"כ המבקשים

חיפה, 15.12.2014